

I arbejdsgruppen er der ligeledes enighed om at foreslå »troskabspligten« ophævet i separationsperioden. Den krænkelse, som kan påføres en ægtefælle gennem den andens seksuelle forhold, kan kun betragtes som væsentlig, så længe ægtefællerne lever sammen i ægteskab. Samtidig skaber en sag på dette grundlag uro om de vilkår, der ellers skulle være lagt fast ved separationen. Endelig anvendes muligheden vel ikke sjældent ud fra et fælles ønske om at forkorte den 1-årige separationstid, hvilket arbejdsgruppen ikke finder behov for, når separationstiden for enige ægtefæller foreslås nedsat til 6 måneder.

Justitsministeriet finder, at utroskab bør bevares som skilsmissegrund. Utroskab opfattes formentlig stadig af en betydelig del af befolkningen som en grov krænkelse af den anden ægtefælle, og det ville føles stødende, om man ophævede den mulighed, den krænkede part har for at få ægteskabet opløst. Når tendensen i øvrigt går mod en vis udvidelse af adgangen til skilsmisse, bør der ikke samtidig ske en begrænsning i adgangen til umiddelbar skilsmisse på et så centralt område.

Justitsministeriet er endvidere enig i, at den gældende § 37, stk. 2, ophæves, og at adgangen til skilsmisse på grund af seksuelt forhold i separationsperioden bortfalder.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 33.

10.6. Vold

Den gældende lovs § 39 giver en ægtefælle ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har udøvet vold af grovere karakter over for denne eller børnene. Bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd ved lov nr. 223 af 22. april 1987. Den blev enstemmigt vedtaget i Folketinget.

Lovforslagets § 34 er i overensstemmelse med den gældende formulering. Der henvises i øvrigt til arbejdsgruppens betænkning, side 49.

10.7. Bigami

Ifølge ægteskabslovens § 9 må den, som tidligere har indgået ægteskab, ikke indgå nyt ægteskab, så længe det tidligere ægteskab består. Indgås ægteskab i strid med bestemmelsen, kan såvel det nye som det hidtidige ægteskab opløses. Ifølge ægteskabslovens § 23, stk 1, omstødes et ægteskab, hvis det er indgået i strid med § 9. Dette gælder dog ifølge § 23, stk. 2, ikke, når det tidligere ægteskab er opløst, inden sag er anlagt. Efter den gældende lovs § 36 har en ægtefælle ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har indgået nyt ægteskab i strid med § 9.

Arbejdsgruppen har ikke haft tidsmæssige muligheder for at vurdere de gældende regler om omstø-

delse. Arbejdsgruppen har derfor foreslået, at den gældende adgang til skilsmisse på grund af bigami bevares. Der henvises til betænkningens side 50 og side 53.

Justitsministeriet kan tiltræde dette.

10.8. Andre skilsmissegrunde

I den gældende ægteskabslov findes der yderligere nogle regler om adgang til umiddelbar skilsmisse.

Ifølge den gældende § 35 har en ægtefælle ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle er forsvundet, og der er gået 3 år siden, han sidst vides at have været i live.

Efter den gældende § 38 har en ægtefælle ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle med kundskab eller formodning om at lide af kønssygdom, som endnu frembyder smittefare, ved samleje har udsat ægtefællen for smitte. Skilsmisse kan dog ikke kræves, hvis ægtefællen med kundskab om smittefaren frivilligt lod sig udsætte for den.

Ifølge den gældende § 40 har en ægtefælle ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle af en dansk domstol er idømt fængsel i 2 år eller derover. Dette gælder dog ikke, hvis ægtefællen frivilligt har medvirket til den strafbare handling eller samtykket i den.

Efter den gældende § 41 har en ægtefælle ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle lider af sådan sindssygdom, at fortsættelsen af ægteskabet ikke bør fordres, og sygdommen under ægteskabet har været i de sidste 3 år. Såfremt særlige grunde taler herfor, kan skilsmisse dog gives, selv om sygdommen har været i mindre end 3 år.

Om anvendelse af de nævnte skilsmissegrunde i praksis henvises til betænkningen, side 10-14.

Arbejdsgruppen foreslår ligesom Ægteskabsudvalget, at reglerne i den gældende ægteskabslovs § 35, § 38, § 40 og § 41 ophæves. Der henvises til betænkningen, side 50-52.

Justitsministeriet er enig i arbejdsgruppens forslag om at ophæve § 35, § 38, § 40 og § 41. Særlig med hensyn til reglen i § 35 om borteblevne kan anføres, at denne bestemmelse næppe i praksis anvendes. I de særlige tilfælde, hvor en ægtefælle er forsvundet, afventer den efterladte ægtefælle formentlig, at ægteskabet opløses ved afsigelse af dødsformodningsdom efter lov om borteblevne. Herved bevares arveretten for den efterladte.

10.9. Fremgangsmåden i skilsmissesager efter separation

Efter gældende ret er bestemmelserne om fremgangsmåden ved separation og skilsmisse ens. Der skal således følges den samme procedure også ved skilsmisse på grundlag af separation, jf. ægteskabslovens § 32, selv om ægtefællerne tidligere har været